

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010025
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615010025.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného B. P., na hlavnom pojednávaní dňa 18.05.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

B. P., E.. XX.XX.XXXX v Liptovskom Mikuláši, trvale bytom T.,
P. Č.. XXX/X, prechodne bytom Ž. E. E. Č.. XXX

je v i n n ý , ž e :

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry W. P., E.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/5/2008-59 zo dňa 16.10.2008, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/75/2008-85 zo dňa 22.01.2009 nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2009 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.08.2008 prispievať na výživu svojej dcéry W. P., E.. XX.XX.XXXX sumou 1 500 Sk (49,79 €) mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. S., túto povinnosť si v Žabokrechoch nad Nitrou, v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne neplnil v období od 01.12.2010 do 06.10.2014 tým, že hoci mal v dobe od 23.08.2010 do 31.05.2013 riadne a stále zamestnanie na pracovný pomer a z tohto zamestnania mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a ani si ju neplnil a pracovný pomer bol ukončený na jeho žiadosť, dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti mal i z nemocenských dávok, ktoré poberal v dobe keď bol práceneschopný, následne bol v dobe od 17.06.2013 do 19.06.2014 zaevidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom z tejto evidencie bol vyradený pre nedodržanie liečebného režimu, v dobe od 22.05.2014 do 31.08.2014 a od 01.09.2014 do 30.11.2014 pracoval u jedného zamestnávateľa na základe dohôd o vykonaní práce, pričom z týchto zamestnaní nemal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, napriek tomu sa nepokúsil nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, čím na výživnom zostal dlhovať za obdobie od 01.12.2010 do 28.05.2012 matke svojej dcéry W. S. sumu vo výške 896,22 € a za obdobie od 29.05.2012 do 06.10.2014 zostal na výživnom po započítaní uhradeného zročného výživného dňa 15.04.2015 v sume 50,- € a dňa 18.05.2015 v sume 50,-€, dlhovať svojej dcére W. P. sumu vo výške 1 294,12 €,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal pod dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) v spojení s § 138 písm. b) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 54 Tr. zák., na trest povinnej práce vo výmere 160 (stošesťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zákona trest povinnej práce je p o v i n n ý vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zákona trest povinnej práce je p o v i n n ý vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá p o v i n n o s ť spočívajúca v p r í k a z e zaplatiť do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného B. P. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zákona bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 485/14/3305-12 na tunajší súd dňa 16.02.2015 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 18.05.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oprávnenej - poškodenej W. P., oprávnenej - poškodenej W. S., oboznámil listinné dôkazy ich prečítaním a to, rozhodnutia týkajúce sa vyživovacej povinnosti obžalovaného, listiny preukazujúce jeho majetkové pomery zamestnanie či evidencie v období bez pracovného pomeru, rozhodnutia a listiny preukazujúce nezaopatrenosť oprávnenej W. P., oboznámil správy o povesti obžalovaného a odpis z registra trestov na obžalovaného a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného, po nesúhlasnom stanovisku prokurátora neprijal.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej W. P.. Pracoval v spoločnosti Volkswagen Slovakia, a.s., kde mal dostatočný príjem na platenie výživného, ešte počas zamestnania v uvedenej spoločnosti bol jeden rok práceneschopný, epilepsia sa neskôr nepotvrdila. Po ukončení práceneschopnosti bol preradený na inú prácu, ktorá bola s asi polovičným príjmom, pretože nedostal osobné ohodnotenie ani nemohol vykonávať nočné a ani poobedné zmeny, prácu na prevádzke tiež nestíhal, preto sa so zamestnávateľom dohodol na skončení pracovného pomeru. Potom pracoval na dohody o vykonaní práce a tak sa pretíkal, je pravdou, že mal vyšší príjem ako bolo oficiálne vykázané. Bol aj evidovaný ako uchádzať o zamestnanie, no bol vyradený pretože mal úraz, počas práceneschopnosti dostal ponuku práce, išiel do práce, čo však kontrola zistila, a tak bol vyradený. Nie je výlučným vlastníkom, len podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti po otcovi, sú na neho evidované motorové vozidlo Škoda Felícia a príviesny vozík, no tie už nevlastní. Vozidlo predal za 150,-€ na súčiastky a vozík daroval synovi. Vyživovaciu povinnosť si neplnil, pretože si myslel, že sa o dcéru stará jej priateľ, a nikto po ňom výživné nechcel. Dcére prispieval aj nad rámec výživného, keď potrebovala, no nevie to preukázať. Uviedol, že dcére dal Škodu Felícia, keď táto ostala ako šestnásťročná tehotná, no neskôr jej auto vzal, keď sa dozvedel, že ho využíva jej matka. Obžalovaný býva v domácnosti so svojou matkou a bratom. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Je od 01.04.2015 zamestnaný vo firme Bencros, s.r.o, jeho mzda je 400,-€ brutto a 250,-€ pohyblivá čiastka, za mesiac apríl 2015 obdržal mzdu 450,-€ netto. Zaplatil odvtedy dvakrát výživné po 50,-€. Obžalovaný

spláca spotrebný úver 3000,-€ po 150,-€ mesačne. Zdravotný stav mu umožňuje výkon trestu povinnej práce.

Oprávnená - poškodená W. P., dcéra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný si voči nej neplní vyživovaciu povinnosť od dovŕšenia dospelosti od 28.05.2012. Bola žiačkou SOŠ Juraja Ribaya v Bánovicach nad Bebravou, od 01.09.2012 do 26.06.2013 bola žiačkou denného štúdia a od 01.09.2013 do 06.10.2014 žiačkou nadstavbového štúdia. Od 7.10.2014 štúdium prerušila z dôvodu tehotenstva. Na škole študovala dennou formou a aj podľa individuálneho študijného plánu. Po narodení syna 11.02.2011 po dobu troch rokov poberala rodičovský príspevok a poberá rodinné prídavky. Oprávnená počas neplnenia vyživovacej povinnosti núdzou netrpela, pomáhala jej matka a priateľ. Dlh obžalovaného na výživnom je 1394,12-€, no z tejto sumy obžalovaný zaplatil 50,-€ dňa 15.04.2015. Oprávnená má v súčasnosti prerušené štúdium, v ktorom chce pokračovať od septembra 2015.

Oprávnená - poškodená W. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že na obžalovaného podávala viackrát trestné oznámenia z dôvodu neplatenia výživného. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť k maloletej W. neplnil od 23.11.2010 do 28.05.2012 pričom mu vznikol dlh 896,22-€. Maloletá v dobe neplnenia vyživovacej povinnosti núdzou netrpela, poškodená bola živnostníčka, býva u matky a tá jej pomáhala, vzala si aj pôžičku. Obžalovaný inak ako výživným na maloletú neprispel, až ako plnoletá dcéra dostala od neho auto bolo však nepojazdné a dcéra si ho musela na vlastné náklady spojzdrniť.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 6P/5/2008-59 z 16.10.2008, právoplatným dňa 10.02.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoP/75/2008-85 z 22.01.2009 bola výška vyživovacej povinnosti obžalovaného k mal. W. P. zvýšená na sumu 1500,-Sk (49,79-€) mesačne (č.l. 46-55).

Uznesením ORPZ ÚJKP OSV Partizánske ČVS:ORP-83/OSV-PE-2010 z 22.11.2010 bolo zastavené trestné stíhanie pre prečin podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu doplatenia zameškaného výživného obžalovaným na W. P. za obdobie od 01.08.2008 do 22.11.2010 (č.l. 56).

Podľa správy SOŠ Juraja Ribaya, Bánovce nad Bebravou zo 07.11.2014 a 17.12.2014 W. P. študovala od 1.9.2010 do 26.06.2013 v trojročnom študijnom odbore, dennou formou podľa individuálneho študijného plánu. Od 01.09.2013 do 06.10.2014 bola žiačkou denného nadstavbového štúdia, od 07.10.2014 do 31.8.2015 štúdium prerušila z dôvodu tehotenstva a materstva (č.l. 57-58).

Zo správ ÚPSVaR Partizánske č.l. 60-72, oprávnená W. P. poberala v rokoch 2011 až 2013 rodičovský príspevok aj prídavok na dieťa. V roku 2011 a 2014 dostala príspevok pri narodení dieťaťa. Zo správ Sociálnej poisťovne na č.l. 73-74 z 16.12.2014 vyplýva, že oprávnená je registrovaná ako osoba starajúca sa o dieťa do šiestich rokov od 25.11.2014.

Zo správ Sociálnej poisťovne na č.l. 75-83 z 03.11.2014 a 15.01.2015 vyplýva, že obžalovaný bol evidovaný ako práceneschopný od 11.01.2012 do 29.02.2012, od 21.05.2012 do 10.07.2012, od 27.07.2012 do 16.03.2013, bol v evidencii žiadateľov o dávku v nezamestnanosti od 17.06.2013 do 19.06.2014. Bol registrovaný u zamestnávateľa Volkswagen Slovakia, a.s. od 23.08.2010 do 31.05.2013, Fructop, s.r.o. od 22.05.2014 do 31.08.2014, od 01.09.2014 do 30.11.2014 a od 01.12.2014 do 09.12.2014. V období od mesiaca január 2012 až marec 2013 mu bolo vyplatené nemocenské v sume umožňujúcej úhradu výživného.

Zo správ ÚPSVaR Partizánske na č.l. 84-85,90 z 13.01.2015, 14.01.2015 16.01.2015 vyplýva, že obžalovaný bol opäť zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 05.01.2015. Predchádzajúca evidencia bola od 17.06.2013 do 19.06.2014, kedy bol vyradený z evidencie z dôvodu nedodržiavania liečebného režimu počas dočasnej pracovnej neschopnosti. Pred zaradením do evidencie nikde nepracoval. Bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi od 01.05.2014.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 101-112 vyplýva, že obžalovaný nemá registrované cenné papiere v zozname akcionárov listinných cenných papierov.

Podľa výpisu z listu vlastníctva č. 35, Okres Partizánske, obec Ž. E. E., k.ú. Ž. E. E., je v podiele 1/8 podielovým spoluvlastníkom rodinného domu súpisné číslo XXX na parcele č. XXX a parcele č. XXX.

Podľa správy ORPZ ODI Partizánske č.l. 123-124 13.01.2015 je obžalovaný vlastníkom motorového vozidla Škoda Felícia EČV:Z. a nákladného prívesu EČV:Z..

Podľa správy spoločnosti Volkswagen Slovakia, a.s. z 18.11.2014 na č.l. 127-137 obžalovaný bol zamestnancom predmetnej spoločnosti od 23.08.2010 do 31.05.2013 na prevádzke montáž vozidiel. Pracovný pomer bol skončený dohodou o skončení pracovného pomeru. Svoje pracovné povinnosti vykonával uspokojivo, dochádzka do zamestnania bola priemerná. Jeho priemerný čistý príjem za rok 2011 bol 710,13-€, v roku 2012 a 2013 bol príjem ovplyvnený dobou PN, pred ukončením pracovného pomeru bola čistá mzda za mesiac marec 2013 -55,40,-€, apríl 2015 -680,69-€, máj 2015 -774,99-€. Podľa správ spoločnosti Fructop, s.r.o. na čl. 138-144 obžalovaný v predmetnej spoločnosti pracoval od 22.05.2014 do 31.08.2014, od 01.09.2014 do 30.11.2014 a od 01.12.2014 do 09.12.2014. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Zrážky z príjmu sa mu nevykonávali. Jeho čistá mzda na podklade výkazov zamestnávateľa bola na úrovni 61,-€ mesačne.

Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni na č.l. 163-164 vyplýva, že obžalovaný je od 01.04.2015 zamestnancom spoločnosti Bencros, s.r.o., čo vyplýva aj z pracovnej zmluvy a dodatku č. 1 predloženom obžalovaným na č.l. 186-194, podľa ktorej je zamestnaný na dobu určitú od 01.04.2015 do 31.03.2016, a jeho základná mesačná mzda je 400,-€ s možnosťou výkonnostnej mesačnej odmeny 250,-€.

Obžalovaný predložil poštové peňažné poukazy z 15.04.2015 a 18.05.2015 (č.l. 184-185), z ktorých vyplýva, že uhradil v uvedené dni po 50,-€, teda spolu 100,-€ v prospech W. P..

Z výpisu z registra priestupkov Ministerstva vnútra SR na č.l. 145-146 vyplýva, že obžalovaný bol v blokovom konaní postihnutý OOPZ Partizánske za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu pre skutok zo dňa 28.12.2012.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ osemkrát súdne trestaný, pričom pre fikciu zahľadania odsúdenia možno prihladiť len k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/11/2013.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/11/2013 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 0T/11/2013-67 z 09.05.2013, právoplatným dňa 09.05.2013 uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. pre skutok zo dňa 14.03.2013 za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 16 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 7 rokov. Skúšobná doba plynie od 10.05.2013 do 09.09.2014.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ak aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaného za preukázanú pre skutok, tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku, a to na základe výpovede obžalovaného, ktorý sa k trestnej činnosti doznal, vychádzajúc z vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako aj jeho záverečnej reči, výpovedí poškodených W. P. W. W. S., ako aj vykonaných listinných dôkazov, ktorými boli preukázané jeho majetkové pomery, ako aj subjektívna schopnosť a objektívna možnosť obžalovaného aktívne sa pričiniť o riadne plnenie svojej vyživovacej povinnosti k dcére W. P.. Obžalovaný si úmyselne neplnil vyživovaciu povinnosť v období od 01.12.2010 do 06.10.2014, a to tak v období, keď bol zamestnaný a mal príjem, ako aj období keď mal príjem len z nemocenských dávok, tiež je zrejmé, že v období keď bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie pracoval, ostatne z tohto dôvodu bol aj vyradený z evidencie, jeho príjem z dohôd o vykonaní práce bol tiež reálne vyšší ako sa vykazoval, čo aj sám obžalovaný potvrdil. Súd uvedený skutok právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b) Tr. zák. spáchaný po dlhší čas.

Obžalovaný porušil záujem na ochrane práv dieťaťa a to konkrétne neplnením si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa § 62 až § 65 Zákona č. 36/2005 Z. o rodine. Obžalovaný konal v nepriamom úmysle podľa §15 písm. b/ Tr. zák. pretože vedel, že svojím konaním porušíť či ohroziť záujem chránený zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrovaný.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/11/2013 pre úmyselnú trestnú činnosť, keďže obžalovaný páchal trestný čin aj po právoplatnom odsúdení vo veci sp. zn. OT/11/2013. Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal už v súvislosti s vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. ako aj v záverečnej reči a trestnú činnosť úprimne oľutoval. Za rovnováhy priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., tak súd ukladal trest vychádzajúc z trestnej sadzby jeden až päť rokov. Hoci je zrejmé, že obžalovaný pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci sp. zn. OT/11/2013 súd má za to, len táto skutočnosť by nemala viesť k ukladaniu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd poukazuje, že ide o trestnú činnosť iného druhu ako v tejto veci, v období po 09.05.2013 obžalovaný bol preukázateľne riadne zamestnaný len do 31.05.2013 a po tomto období, hoci ide o zavinené obdobie spojené s formálnou evidenciou ako uchádzača o zamestnanie či príležitostným zamestnaním za príjem reálne vyšší ako vykazovaný, predsa len okolnosti neplnenia vyživovacej povinnosti boli iné a viac závislé na objektívnych dôvodoch ako v období keď obžalovaný stabilne pracoval v spoločnosti Volkswagen Slovakia a.s. a poberal mzdu. Obžalovaný v tomto období, ako sám tvrdí neplatil výživné, pretože to nikto po ňom nechcel, nebol v kontakte s dcérou, ktorá vychovávala dieťa a mala druhu, ktorý ako sa sám obžalovaný mylne domnieval, mal prebrať povinnosť vyživovať aj matku dieťaťa. Je potrebné uviesť, že otec dcére dal do užívania automobil, keď sa v apríli roku 2015 zamestnal, začal platiť výživné, a poukázal jej v mesiaci apríl a máj 2015 spolu 100,-€.

Z tohto dôvodu súd obžalovanému uložil trest povinnej práce, ktorý považuje za spravodlivý a primeraný na účely dosiahnutia účelu trestu. Nie je mierny, obžalovaný bude musieť skíbiť svoje pracovné povinnosti tak, aby trest povinnej práce mohol v zákonom určenej dobe vykonať. Súd mu uložil trest povinnej práce vo výmere 160 hodín, no popri tomto treste aj povinnosť podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. spočívajúcu v príkaze zaplatiť do jedného roka od nariadenia výkonu trestu povinnej práce zameškané výživné. Takto bude v jeho záujme zotrvať v zamestnaní, tak aby podľa svojich schopností a možností mohol dlžné výživné uhradiť. Súd po vykonanom dokazovaní má za to, že pokiaľ by bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody, tak ako bol pôvodne uložený, nezohľadňujúc nové skutočnosti preukázané na hlavnom pojednávaní, uložil by obžalovanému trest pohybujúc sa v zákonnej sadzbe neprímerane prísny, a napokon aj neúčelný, pokiaľ by malo byť účelom aj dosiahnutie zaplatenia výživného oprávneným osobám, čo by nepochybne bolo sťažené, keby obžalovaný zamestnanie, ktoré má stratil a nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.